

skat med den anden parts overskydende skat, har statsskattedirektoratet oplyst, at der bliver tale om etableringsomkostninger på ca. 800.000 kr.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Reglerne i kildeskattelovens § 14, stk. 1-8, bestemmer, at beskatningen af afdøde fra dødsårets begyndelse indtil dødsfaldet (mellemprioden) er afgjort med den forskudsskat, der er betalt i denne periode. Der foretages derfor ingen skatteansættelse (afsluttende ansættelse) af indkomsten i denne periode. Man sparer altså selvangivelse m.v. § 14, stk. 1-8, omfatter stort set de tilfælde, hvor der skiftes ved dødsfaldet. Reglerne omfatter derimod i almindelighed ikke de tilfælde, hvor den længstlevende ægtefælle hensidder i uskiftet bo.

Skattemyndighederne har adgang til at forlange afsluttende ansættelse for mellemprioden, men det skal ske indenfor visse frister. Det samme gælder boet. Til brug for skattemyndighedernes overvejelser indgiver dødsboet efter § 14, stk. 3, en opgørelse over aktiver og passiver ved dødsfaldet.

Hvis afdødes forskudsregistrerede indkomst omfatter indtægter, som vil blive selvangivet hos den længstlevende ægtefælle, vil afdødes forskudsskat være for høj. Boet vil kunne begære afsluttende ansættelse for at undgå, at samme indtægt beskattes to gange, hos afdøde ved den foreløbige skattebetaling og hos ægtefællen ved slutligningen.

Hvis afdødes forskudsregistrerede indkomst ikke indeholder alle hans indtægter, vil forskudsskatten være for lav. Skattemyndighederne vil begære afsluttende ansættelse, selvom de manglende indtægter er forskudsregistrerede hos ægtefællen. De bliver ellers ikke beskattet, idet længstlevende ikke har pligt til at tage afdødes indtægter med i sin selvangivelse.

Ligningsmyndighederne og boet kan ikke træffe deres afgørelse om, hvorvidt begæring om afsluttende ansættelse skal fremsættes, medmindre de ved, hvorledes ægtefællernes formueindtægter fordeles imellem dem.

Det foreslås derfor, at ægtefællen og boet i opgørelsen efter § 14, stk. 3, gør rede for fordelingen. Fordelingen er bindende i de tilfælde, hvor der ikke foretages afsluttende ansættelse, idet det kun er i disse tilfælde, at senere ændringer af fordelingen kan medføre, at en indtægt beskattes to gange, eller at en indtægt slet ikke beskattes.

De ændrede regler om beskatning af ægtefæller, som trådte i kraft med virkning fra og med 1983, bevirker, at hver ægtefælle skal selvangive og beskattes af sin indkomst og formue. Formueindtægter og -udgifter medregnes ved indkomstopgørelsen for den af ægtefællerne, der efter ægteskabslovgivningen har rådighed over formuegodet eller som hæfter for betaling af udgiften.

Efter de tidligere gældende regler var ægtemanden normalt skattepligtig af de pågældende indtægter og udgifter.

Ved forskudsregistreringen for indkomståret 1983 er der kun i begrænset omfang taget hensyn til de ændrede regler om beskatning af ægtefæller. Dette vil normalt skyldes, at ægtefællerne ikke overfor ligningsmyndigheden har tilkendegivet, hvordan fordelingen af aktiver og passiver ønskes foretaget ved beregningen af den foreløbige skat for indkomståret 1983. I disse tilfælde har slutskatten for 1981 og den til grund herved lagte fordeling dannet grundlag for forskudsregistreringen for 1983.

Dette vil typisk indebære, at hustruen kommer til at betale for meget i foreløbig skat, idet en del af f.eks. renteudgifterne nu vil kunne fradrages hos denne. Den overskydende skat skal efter de gældende regler tilbagebetales i slutningen af 1984. Den skattepligtige modtager en godtgørelse på 5 pct. af det overskydende beløb.

I modsætning hertil står, at mandens forskudsskat har været for lav, hvilket medfører en restskat. Denne restskat skal normalt tilbagebetales i 1985. Den skattepligtige skal svare et tillæg til restskatten på 8 pct.

Det foreslås nu at give en ægtefælle mulighed for at erklære, at en eventuel overskydende skat ønskes anvendt til hel eller delvis dækning af den anden ægtefælles eventuelle restskat. Herved undgår ægtefællerne at betale en rente på netto 3 pct. af den del af restskatten, som modsvares af den overskydende skat. Reduceres restskatten til under 5.000 kr., vil denne blive indregnet i det følgende års foreløbige skat.

Behovet for adgangen til at udligne overskydende skat og restskat må antages specielt at gøre sig gældende i 1983 og 1984. Herefter vil den automatiske forskudsregistrering ske på grundlag af slutopgørelser for indkomståret, hvor fordeling efter de nye ægtefællesbeskatningsregler har fundet sted. Ordningen skal dog ikke begrænses til disse to år.

Overskydende skat hos den ene ægtefælle og restskat hos den anden kan skyldes andre forhold end de nye ægtefællebeskatningsregler. Der vil derfor være et varigt behov for den serviceforan-